

वराङ्गना वारिभवोत्पत्तिः श्रेष्ठ रताश्चापि रसायने स्युः ।
क्रोडासु रामासु महापथेषु मृगासुवर्गे दग्धेऽतिविताः ।
अस्त्राग्निभेदखननादिकीर्त्यभारस्त्राभ्योपवृष्टिरपि बाहु-
बलादुपटोले । खस्ये गणे भवभवे जवयस्तवाहयोनि
प्रपायनधनानि नरस्य पर्यैः” । भावे षच् । ३आजीवार्थ-
मालम्बने । आजीवति कर्त्तरि अच् । ४आजीवनकारिणि”
कर्माजीवः नृपाजीव इत्यादौ तु आ+जीव-अण् ।
उप० स० इति भेदः ।

आजीवन न० आजीवत्यनेन करणे ल्युट् । वृत्त्युपाये
भावे ल्युट् । वृत्त्युपपायपक्षे “आजीवनार्थं
धर्मस्तु दानमध्ययनं यजिः” मनुः “स्त्रीणामाजीवनार्थं च
प्रदेयं प्रीतिपूर्वकम्” । “स्त्रीणामाजीवननद्यादिति” च
वृत्तिः ।

आजीविका स्त्री आजीवयति आ+जीव णिच्-लुक् ।
जीविकायां वृत्तौ जीवनार्थे व्यापारे । आ+जीव-कर्त्तरि
लुक् । आजीवकः आजीवनकर्त्तरि लि० ।

आजीव्य लि० आजीव्यतेऽनेन वा० करणे ल्यट् । आजी-
वनोपाये वृत्त्यादौ “आजीव्यः सर्वभूतानाम्” रामा०
आजीव्यते वृत्त्यर्थमालम्ब्यतेऽसौ आ-जीव-कर्म्मणि अच् ।
२वृत्त्यर्थमालम्बनीये नृपादौ । आजीव्यतेऽत आधारे वा०
ल्यट् । ३आजीवनीयदेशे “रम्यमानत समन्तं स्त्रीजीव्यं
देशमावसेत्” मनुः । तेऽपि सर्वे निवर्त्तन्तां येऽपि सदा नृ-
याविनः मया वधोपिताजीव्यैः संविभक्ताश्च वृत्तिभिः”
भा० व० प० ८३अ० ।

आजू स्त्री आजवति आ+जु-क्लिप् दीर्घः । भृतिं विना कर्म-
कारके । (वेगार) “वृष्टादभृतिः क्लेशैर्दृष्टिराजुश्च
कीर्त्यते । इत्युक्ते कर्मकारभेदे ।

आजूर् स्त्री आ+ज्वर-क्लिप् ऊट् । विष्टौ मुकुटः ।
आजुस्त लि० आ+जा-णिच्-उक् क्त लुक् । आदिष्टे कृतादेशे
आजुस्ति स्त्री आ+जा-णिच्-उक् लुक् । आज्ञायाम् ।

आज्ञा स्त्री आ+ज्ञा-अङ् । आदेशे आदेशश्च निरुद्धस्य
भत्यादेः कत्यादौ प्रत्ययव्यापारभेदः । “आज्ञया
नरपतेर्द्विजानां दारकर्मवृत्तस्तके तथा । बन्धुभ्योऽसह-
दीक्षणेऽपि और्मिष्टमखिलेषु शोडशु” ज्योति० ।
“तथेति शेषामिव भर्तुराज्ञाम्” कुमा० । “पश्चात् वनाव
गच्छेति तदाज्ञां सदिताऽप्यहीत्” रघुः । “अनतिक्रमणीया
दिक्क्षतेराज्ञा” यजु० । “दूरापावर्जितकलैस्त्राज्ञां
आवनेर्पितम्” रघुः “शिरोभिराज्ञानपरे महीभुजः” ।

भावः । २ज्योतिषोक्ते लग्नावधिदशमभावे तन्वोक्ते
भूमध्यस्थे सुषुम्णानाद्यन्तर्गते ४आज्ञाचक्रे च विवरणमा-
ज्ञाचक्रणम् । “आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति कीर्ति-
तेति” तन्त्रम् ।

आज्ञाकर लि० आज्ञया करोति क्त-अच् ३त० । आज्ञासु-
सारेण कर्मकर्त्तरि दासादौ णिनि आज्ञाकारी तत्त्वैव लि०
स्त्रियां ङीप् । क्तिप् आज्ञाकृत् तत्त्वैवार्थे लि० ।

आज्ञाचक्र न० आज्ञासंज्ञकं चक्रम् । तन्त्रप्रसिद्धेदेहाव-
स्थितसुषुम्णानाडीमध्यगते भूमध्यस्थे द्विदशे पञ्चा-
कारे चक्रभेदे । विशुद्धचक्रसंज्ञा “आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं
आत्मनोऽधिष्ठित परम् । आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति
कीर्तिता” । तत्र निश्चितचित्तस्य पुरुषस्य सर्वपदार्थमाज्ञात्
कारेण “एवं भूतम्, एव वर्त्तते, एवं भविष्यतीति” ज्ञानेन
गुरोरीश्वरस्य तदूर्ध्वं सहस्रदलकमले स्थितस्याज्ञायाः
“इतः परं तया इत्थं कर्त्तव्यमिति” नियोगस्य संक्रमणं
भवति तेन तदाज्ञास्थं चक्रमित्यर्थः । यथा च पट-
चक्राणां देहे स्थितस्तथोक्तं भारदायाम् । “अथान्वयद्रुला-
यामं शरीरसुभयात्मकम् । शुद्धज्जानते कन्दमूर्ध्वोपाद-
द्रुक्कलं विदुः । तस्य द्विगुणविस्तारं विन्दु-
रूपेण शोभितम् । नाद्यस्तत् ससङ्गता मृत्वास्त्रिभुजाः प्रकी-
र्त्तिताः । इडा वामे स्थिता नाडी पिप्पला दाक्षिणे मता ।
तयोर्माध्यगता नाडी सुषुम्णा धर्ममाश्रिता । पादाङ्गुष्ठा-
दपक्रान्ता शिखाभ्यां शिरसा पुनः । अङ्गस्थानं समा-
पन्ना सोमसूर्याग्निरूपिणी । तस्यामध्यगता नाडी चि-
त्ताख्या योगिवल्लभा । प्रह्वरम्भं विदुस्तस्यां पञ्चदल-
निभं परम् । आधारांश्च विदुस्तत्तत् भवभेदानेकधा ।
दिव्यमार्गमिमं प्राञ्जरवृत्तानन्दकारकम् । इदया सङ्घ-
लेष्वन्तः पिप्पलायां दिवाकरः । आती योगनिदानशैः
सुषुम्णायाञ्च तायुभौ । आधारकन्तमध्यस्थं त्रिकोणमिति
सुन्दरम् । ज्योतिषां निश्चयं दिव्यं प्राञ्जरागमवेदिनः ।
तत्र विद्युक्ताकारा कुण्डली परदेवता । परिस्फुरति
सर्वात्मा सुप्ताहिसदृशाकृतिः । बिभर्त्ति कुण्डली शक्तिरा-
त्मानं हंसमाश्रिता । हंसः प्राणाश्रयोनिष्ठं प्राणा नाडी
पथान्वयाः । आभारादुत्थितोवायुर्थधावत् सर्वदेहि-
नाम् । देहं प्राप्य खणाङ्गीभिः प्रलाप्यं कुरुते बहिः ।
हादयाङ्गुलमानेन तन्नात् प्राण इतीरितः” । तन्त्र-
चिन्तामणौ षष्ठप्रकाशे । “आज्ञानामाजुजं तद्विभक्तव-
द्वयं ध्यानधाम प्रकाशम् इत्याद्यां वै कक्षाभ्यां प्रविश-